

آقای XX عزیز:

لطفاً توجه کنید که آیات زیادی در باب کشتن در تورات وجود دارد، و من درباره کشتنی سخن می گویم که ما امروزه به عنوان قتل وحشیانه مردم، دسته بندی می کنیم. لطفاً آیات زیر را ملاحظه کنید:

کتاب مقدس- کتاب اول سموئیل نبی ۱: ۱۵ و سموئیل به شاول (طالوت) گفت

خداوند مرا فرستاده که تو را مسح کنم تا بر قوم او اسرائیل پادشاه شوی الآن آواز کلام خداوند را بشنو. ۲ یهوه صبايوت چنین می گوید آنچه عمالیق به اسرائیل کرد به خاطر داشته ام که چگونه هنگامی که از مصر می آمد با او در راه مقاومت کرد. ۳ پس الآن برو و عمالیقرا شکست داده جمیع مایملک ایشان را بالکل نابود ساز و بر ایشان شقت مفرما بلکه مرد و زن و طفل و شیرخواره و گاو و گوسفند و شتر و الاغ را بکش.

با این حال هیچ کس (حقاً) یهودیان و مسیحیان را به تروریست بودن متهم نمی کند. در قرآن به میزان و شدت بسیار کمتری نسبت به تورات و سایر کتب عهد عتیق، از کشتن سخن گفته شده است با این حال همه دنیا (حقاً) آموزه های اسلامی را به وحشیانه بودن محکوم می کنند. این امر ناشی از آموزه های بد قرآن نیست بلکه ناشی از آموزه های روحانیونی است که از قرآن سوء استفاده می کنند. با اینکه تعداد این روحانیون اندک است، اما حامیان آنها (که درصد بسیار کم مسلمانان جهانند) تعدادی هستند که به تمام دنیای اسلام، اسم بدی را داده اند.

رهبران دینی یهودی آیات ذکر شده و شبیه آن را از کتاب مقدس نقل نکرده و در دعای روز شنبه به پیروانشان نمی گویند که بروید و مثلاً همه فلسطینیها را بکشید،

و نباید از هیچ کس چشم پوشی کرد، چنانکه که در سراسر تورات و عهد عتیق به ما امر شده است.

اگرچه گروه‌های کوچکی از مسلمانان گمراه، این اصول افراطی را به کار می‌بندند، ولی هیچ‌گاه چنین پیامی از قرآن داده نشده است. و متأسفانه، به نظر من، مسلمانان غیر افراطی جهان با آنکه موافق این میزان از افراط‌گرایی نیستند، این نوع شرور را قاطعانه و به اندازه کافی، شدیداً محکوم نکرده‌اند.

مثلاً اگر کسی در دنیای اسلام تهمتی به حضرت محمد بزند، روحانیت فوراً فتوای کشتن او را می‌دهند و بیشتر مسلمانان با این رویه مخالفتی نمی‌کنند. اما وقتی بنام خدا کسانی پیدا می‌شوند که حاضرند بیگانه‌هایی را بکشند، صدای این رهبران دینی در نمی‌آید و هواداران آنان نیز همین روند را دنبال می‌کنند.

رهبران مسلمانان متعصب (از جمله اسامه بن لادن های جهان) پیروان خود را یا با نقل قول غلط از قرآن یا برداشتن آیات از متن، برای انجام اعمال شریرانه متقاعد می‌کنند، و یا زمانی که همه اینها کافی نباشد به کتابهایی روی می‌آورند که افرادی چون خودشان نوشته و از قرآن به غلط نقل قول کرده‌اند. با آنکه این کتب هیچ ربطی به قرآن ندارند، گمراهان، آنها را به گونه‌ای عرضه می‌کنند که گویی قرآن را نشان می‌دهند.

برخی از این کتب برای کسانی که هیچ‌گاه قرآن و دیگر کتب خدا را نمی‌خوانند بسیار متقاعد کننده هستند. اغلب کسانی که با چنین نوشته‌هایی شستشوی مغزی شده‌اند هیچ نوع اطلاعات دست اول از قرآن و کتاب مقدس ندارند.

لطفاً به سه فقره ذیل توجه کنید:

- (۱) آیات زیادی در قرآن و در کتاب مقدس وجود دارد، که پیروان خود را به کشتن امر می کنند.
- (۲) آیاتی نیز در قرآن و کتاب مقدس یافت می شود که به کسانی که در میدان جنگ بر علیه دشمنان خداوند می جنگند بهشت را وعده می دهد.
- (۳) همچنین نمونه های زیادی در قرآن وجود دارد (و تعدادی هم در کتاب مقدس) که در آنها بهشت با جزئیات توصیف شده است.

اگر قرار باشد که آیات را از متن جدا ساخته و نتیجه ای بر اساس میل خود به دست آورید، بخشهای مختلف معمای فوق (آیاتی در باره کشتن، بهشت و اطاعت)، می توانند به هر شکلی باز آرایی شوند.

ذهنهای مغشوش و خطرناکی چون ذهن اسامه بن لادن می توانند دقیقاً همین کار را انجام داده و به پیروان خطرناک و گاهی بی گناه خود بگویند که کسانی را که به عنوان دشمنان خدا تشخیص می دهند بکشند. آنها همان گونه که خود شستشوی مغزی شده اند، با بیان (دروغ) اینکه خداوند در قرآن آموخته است که قاتلان افراد بی گناه به بهشت رفته و در آنجا طعام، شراب، لذت، و حوریان زیبا (دقیقاً همان چیزهایی که در حیات خود آرزو می کنند) نصیبشان خواهد شد، پیروان مشتاق خود را شستشوی مغزی می دهند.

اغلب مردم می دانند که این افراد گمراه تحت تأثیر رهبران خود هستند. من آیاتی را که این رهبران، خارج از متن استفاده می کنند تا این عمل شریرانه را انجام دهند، به شما نشان می دهم. همچنین توجه داشته باشید که آیات زیر که از متن خارج شده اند توان آن را دارند که یک ذهن جوان معصوم را به چیزی تبدیل کند که به اصطلاح

"بمب گذار انتحاری" نامیده می شود. آیات (خارج از متن) زیر را برای نشان دادن این واقعیت نقل می کنم.

(قرآن سوره ۹) فَإِذَا انْسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرْمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَاحْصُرُوهُمْ وَاقْعُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصِدٍ فَبِمَا تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (۵)
پس چون ماه‌های حرام سپری شد، مشرکان را هر کجا یافتید بکشید و آنان را دستگیر کنید و به محاصره درآورید و در هر کمینگاهی به کمین آنان بنشینید؛ ...

(قرآن سوره ۹) أَلَا تَقْتُلُونَ قَوْمًا نُّكثُوا أَيْمَنَهُمْ وَهُمُوا بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُمْ بَدَءُوكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ أَ تَخْشَوْنَ اللَّهَ أَحَقَّ أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ (۱۳)
چرا با گروهی که سوگندهای خود را شکستند نمی‌جنگید؟ ...

(قرآن سوره ۹) قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَ لَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَ لَا يَحْرَمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَ رَسُولُهُ وَ لَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَ هُمْ صَغِيرُونَ (۲۹)
با کسانی از اهل کتاب که به خدا و روز بازپسین ایمان نمی‌آورند، و آنچه را خدا و فرستاده‌اش حرام گردانیده‌اند حرام نمی‌دارند و متدین به دین حق نمی‌گردند، کارزار کنید، تا با [کمال] خواری به دست خود جزیه دهند.

(قرآن سوره ۹) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَ لِيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَ اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ (۱۲۳)
ای کسانی که ایمان آورده‌اید، با کافرانی که مجاور شما هستند کارزار کنید، و آنان باید در شما خشونت بیابند، و بدانید که خدا با تقوای پیشگان است.

(قرآن سوره ۲) وَ أَلُّوهُمْ حَيْثُ تَقْفُمُوهُمْ وَ أَخْرِجُوهُمْ مِّنْ حَيْثُ أَخْرَجُوكُمْ وَ الْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَ لَا تَقْتُلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يُقْتَلُوا فِيهِ فَإِن قَتَلْتُمْ فَأَنتُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ (۱۹۱)
و هر کجا بر ایشان دست یافتید آنان را بکشید، ...

سپس آیات زیر را در باره پاداش خود نقل می کنند:

(قرآن سوره ۵۵) وَ لِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٌ (۴۶) فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكْفَبَانِ (۴۷) ذَوَاتَا أَفْنَانٍ (۴۸) فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكْفَبَانِ (۴۹) فِيهَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ (۵۰) فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكْفَبَانِ (۵۱) فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ (۵۲) فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكْفَبَانِ (۵۳) مُتَّكِنِينَ عَلَى فَرْشٍ بَطَانَتُهَا مِنْ إِسْتَبَقَ وَ جَنَى الْجَنَّتَيْنِ دَانِ (۵۴) فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكْفَبَانِ (۵۵) فِيهِنَّ قَصِيرَاتُ الطَّرْفِ لَمْ يَطْمِئِنَّهُنَّ مِنِّ انْسٍ قَبْلَهُمْ وَ لَا جَانٌّ (۵۶) فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكْفَبَانِ (۵۷) كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَ الْمَرْجَانُ (۵۸)

و هر کس را که از مقام پروردگارش بترسد دو باغ است. (۴۶) پس کدام يك از نعمتهای پروردگارتان را منکرید؟ (۴۷) که دارای شاخسار اند. (۴۸) پس کدام يك از نعمتهای پروردگارتان را منکرید؟ (۴۹) در آن دو [باغ] دو چشمه روان است. (۵۰) پس کدام يك از نعمتهای پروردگارتان را منکرید؟ (۵۱) در آن دو [باغ] از هر میوه‌ای دو گونه است. (۵۲) پس کدام يك از نعمتهای پروردگارتان را منکرید؟ (۵۳) بر بسترهایی که آستر آنها از ابریشم درشت‌بافت است، تکیه زنند و چیدن میوه [از] آن دو باغ [به آسانی] در دسترس است. (۵۴) پس کدام يك از نعمتهای پروردگارتان را منکرید؟ (۵۵) در آن [باغها، دلبرانی] فروهشته‌نگاهند که دست هیچ انس و جنی پیش از ایشان به آنها نرسیده است. (۵۶) پس کدام يك از نعمتهای پروردگارتان را منکرید؟ (۵۷) گویی که آنها یاقوت و مرجانند. (۵۸)

(قرآن سوره ۴) وَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا (۱۲۲)

و کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند، به زودی آنان را در بوستانهایی که از زیر [درختان] آن، نهرها روان است درآوریم. همیشه در آن جاودانند. وعده خدا راست است و چه کسی در سخن، از خدا راستگوتر است؟

حقیقتاً تنها اسامه بن لادن های جهان هستند که جادویی سیاه کرده اند تا پاداش خداوند برای کارهای زیبا را به پاداش خداوند برای کارهای هولناک تبدیل کنند.

استفاده خارج از متن آیات فوق برای افرادی که دچار سوء تفاهم شده اند کافی نیست. آنها سپس شروع به نقل قول از کتابهایی می کنند که مردان بسیاری در طول تاریخ به دست خود نوشته و به دروغ گفته اند که از جانب خدا بوده است. این کتب منسوب به احادیث بوده و سرشار از آیاتی هستند در باره حوریان و اینکه چگونه، به عنوان مثال، آیت الله دستغیب، که به قتل رسیده است، شرح می دهد که این حوریان سینه هایی به بزرگی کوه دارند و توضیحاتی با جزئیات بیشتر.

هر چند، این ثابت نخواهد کرد که قرآن به موارد فوق امر می کند. بر خلاف آن، قرآن به طور کامل با تورات، انجیل و دیگر کتب پیامبران (کتب عهد عتیق) هم سو است.

در واقع قرآن می گوید که انسانهای خوب، چه به طور طبیعی بمیرند و چه به طور تصادفی، یا زمانی که در جنگ برای خدا هستند، اگر کار های نیک انجام دهند به بهشت خواهند رفت.

اینک لطفاً توجه کنید که آیاتی که تا به حال درباره کشتن ذکر کرده ام، همگی در عمل متقابل در برابر حمله است، و اگر آیات پیش و بعد از آنها به همراه شان نقل شوند، این موضوع کاملاً روشن خواهد شد (لطفاً برای مشاهده آن به کتاب من، "انحراف ذهن مسلمانان"، رجوع کنید). هر آیه ای که از "کشتن" سخن می گوید کشتنی را می گوید که منصفانه در برابر کشتن ناعادلانه به کار گرفته می شود. هیچ یک به بمب گذاری های انتحاری افراد بی گناه اشاره ندارد. آیات زیادی وجود دارند که این را بیان می کنند:

(قرآن سوره ۴) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبُطْلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِّنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا (۲۹) وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عُذُنَا وَ ظَلْمًا فَسَوْفَ نُصَلِّيه نَارًا وَ كَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا (۳۰)

ای کسانی که ایمان آورده اید، اموال همدیگر را به ناروا مخورید - مگر آنکه داد و ستدی با تراضی یکدیگر، از شما [انجام گرفته] باشد- و یکدیگر را مکشید، زیرا خدا همواره با شما مهربان است. (۲۹) و هر کس از روی تجاوز و ستم چنین کند، به زودی وی را در آتشی درآوریم، و این کار بر خدا آسان است. (۳۰)

(قرآن سوره ۴) وَ مَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَأً وَ مَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَأً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَ دِيَّةٌ مُّسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ يَصَدَّقُوا فَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَّكُمْ وَ هُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَ إِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَ بَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ فَدِيَّةٌ مُّسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ وَ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامًا شَهْرَيْنِ مُتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ اللَّهِ وَ كَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا (۹۲)

و هیچ مؤمنی را نباید که مؤمنی را -جز به اشتباه- بکشد. و هر کس مؤمنی را به اشتباه کشت، باید بنده مؤمنی را آزاد و به خانواده او خونبها پرداخت کند؛ مگر اینکه آنان گذشت کنند. و اگر [مقتول] از گروهی است که دشمنان شما نیستند و [خود] وی مؤمن است، [قاتل] باید بنده مؤمنی را آزاد کند [و پرداخت خونبها لازم نیست]. و اگر [مقتول] از گروهی است که میان شما و میان آنان پیمانی است، باید به خانواده وی خونبها پرداخت نماید و بنده مؤمنی را آزاد کند. و هر کس [بنده] نیافت، باید دو

ماه پیاپی به عنوان توبه‌ای از جانب خدا- روزه بدارد، و خدا همواره دانای سنجیده‌کار است.

(قرآن سوره ۸) وَإِنْ جَاحُوا لِسُلْمٍ فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ (۶۱)
و اگر به صلح گراییدند، تو [نیز] بدان گرای و بر خدا توکل نما که او شنوای داناست.

(قرآن سوره ۵) مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنْهَ مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولُنَا بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ أَنْ كَثِيرًا مِنْهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ (۳۲)
از این روی بر فرزندان اسرائیل مقرر داشتیم که هر کس کسی را -جز به قصاص قتل، یا [به کیفر] فسادی در زمین- بکشد، چنان است که گویی همه مردم را کشته باشد. و هر کس کسی را زنده بدارد، چنان است که گویی تمام مردم را زنده داشته است. و قطعاً پیامبران ما دلایل آشکار برای آنان آوردند، [با این همه] پس از آن بسیاری از ایشان در زمین زیاده‌روی می‌کنند.

لطفاً توجه داشته باشید که در آیات فوق خداوند به روشنی آتش جهنم را به بمب گذاران انتحاری عرضه می‌کند نه حوریان بهشت را.

همچنین لطفاً توجه کنید که یهودیان و مسیحیان به وضوح مؤمن اند و این حقیقت به روشنی در قرآن بیان شده است. هر کس دارای سر سوزنی دانش از کتب خدا باشد، می‌داند که قوم خداوند و همه پیامبرانش، اسرائیلی‌ها بوده اند نه اعراب. اعراب تنها یک پیامبر داشته، که حضرت محمد بوده است، و بر اساس قرآن او فقط کتب پیشین خدا را تکرار کرده و اشتباهات معدود یهودیان و مسیحیان را اصلاح کرده است.

از این رو ادعای اینکه پیام خدا به حضرت محمد این بوده است که قوم برگزیده خود را بکشد، برای هر کسی کاملاً بی‌معنا خواهد بود. هیچ گواهی در قرآن برای عمل شریرانه کشتن افراد بی‌گناه وجود ندارد، اما گواه کافی در مخالفت با آن وجود دارد. بنابراین آری، گروه‌های کوچکی از کل مسلمانان برای کشتن افراد بی‌گناه تعلیم می‌بینند، و آری، به آنها حوریان بهشتی وعده داده می‌شود. با این حال این امر بنا

بر قرآن کاملاً نادرست است. قرآن هرگز آموزش نمی دهد که شما می توانید آیاتی از قرآن را برگزیده و انتخاب کنید تا افراد نادان را برای انجام اعمال شریرانه به نام خدا، متقاعد کنید. یک فرد حنّی می تواند هم اکنون نوشته مرا برداشته و چند جمله را از متن انتخاب کرده و معنای جدیدی را تفسیر کند که کاملاً بر خلاف چیزی باشد که تلاش داشته ام بگویم. اما اینطور عمل در رابطه با قرآن محتاج قلبی مریض دارد و این خود حرف قرآن و کتاب مقدّس است.

از این رو لطفاً برای بیان حقایق از هیچ کس عذر خواهی نکنید. قرآن چیزهای بسیاری را در جهان دیگر به مردان و زنان وعده می دهد: غذای خوب، خانه های نیکو، و آری، زن یا شوهر خوب برای ازدواج، اما برای رسیدن به اینها از انسان عمل زیبا و رفتارهای قشنگ در تمام طول عمرش خواسته شده نه چیز دیگری. من امیدوارم که برای اثبات گفته هایم در نوشته گذشته یا نوشته حاضر این موضوع را با آیات بیشتری از قرآن و دیگر کتب خداوند مورد بحث قرار دهم.

از اینکه افرادی چون شما هستند که به پرده برداشتن از حقیقت علاقه نشان می دهند بسیار خرسند هستم. باز هم سپاسگزارم که اجازه دادید عقیده خود را برای شما بیان کنم.

با احترام،

نادر پورحسن

